

[Jørgen Jørgensen.]

jeg alligevel tilråde, at man ved den endelige afstemning stemmer for det.

Inger Gautier Schmit: Venstre udtalte ved første behandling, at vi kunne stemme for lovforslaget, således som det var udarbejdet i landstinget, og dette standpunkt fastholder vi selvfølgelig, idet vi bl. a. udtaler tilfredshed med valgmenighedernes ret til at stemme ved bispevalgene og udtaler forundring over, at denne ret ikke langt tidligere er givet valgmenighederne. Vi udtalte tillige, at vi håbede, forslaget til en valgordning kunne virke mere afklarende end den ordning, der er gældende i øjeblikket. Når man ser på det valg, der foregår for tiden på Lolland-Falster, kan man ikke undgå at lægge mærke til, at 10—15 personer har været bragt i forslag. Snart tror man, det er den ene, der skal være bisp, snart tror man, det er den anden, der kan samle stemmerne. Dette virker ikke heldigt. Det virker ikke, således som jeg synes man kunne ønske, når der er tale om besættelse af et så højt embede, som bispeembedet i den danske folkekirke jo er. Det skal ikke have udseende af, at det er de rene tilfældigheder, der afgør, hvem der får det fornødne stemmetal. En lov kan ikke fremkalde åndelige personligheder, det skal jeg være den første til at erkende, og man kan da ved dette lovforslags vedtagelse, som jeg finder sted i dag, kun udtale et oprigtigt ønske om, at der indenfor den danske folkekirke må findes så betydelige personligheder, at dette, at man gætter på 10—15 navne, overhovedet ikke forekommer ved et bispevalg, men at der findes sådanne personligheder, som man kan sige selvsagt må blive valgt, fordi de har en sådan position indenfor kirken, rent bortset fra de kirkelige retninger, at de uomstridt må siges at være berettigede til at blive valgt. Det kan vi udtale et alvorligt ønske om, idet enhver, som slutter sig til folkekirken og ønsker dens vel, kun kan ønske, at vi har betydelige personligheder i disse høje stillinger.

Evald Christensen: Det er kun en enkelt bemærkning, jeg gerne vil gøre om en ting, som jeg også udtalte mig om, da sagen sidst var til behandling, nemlig det store stillertal, som også det ærede medlem hr. Erik Appel og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen var inde på. Såvidt jeg forstod, er der ikke noget at gøre ved det, så min gruppe vil trods denne bestemmelse anbefale at vedtage det foreliggende lovforslag.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Med hensyn til stillerantallets størrelse er der det at sige, at det varierer meget stærkt efter stifternes størrelse. Når man hører, at Lolland-Falster skal præstere de 50, der er sat som minimum, at Haderslev skal præstere 60, Ribe 80 og København også ca. 80, kan man ikke sige, at det er et overvældende stort tal, der kræves.

Da vi behandlede lovforslaget i landstingsudvalget, lå der på bordet det forslag, som kirkeministeriet havde fremsat, hvorefter 50 skulle være gældende i alle forhold. Der kom fra anden side ønske om at forhøje dette tal betydeligt, og der kom fra en bestemt side krav om at sætte det til 10 pct. af alle stemmeberettigede. Det tal fandt vi var for højt; jeg selv mente også, at det absolut var for højt. De 5 pct., der nu er tale om, er fremgået som et kompromis mellem de forskellige anskuelser, der er kommet til orde under sagens behandling. Jeg må fremdeles mene, at dette tal vil være heldigt, og jeg håber, man vil tiltræde lovforslaget i dette høje ting. Det, der her er foreslået, ønskes gennemført, for at man fra starten kan samle sig om bestemte personer.

Det ærede medlem hr. Erik Appel sagde, at han fandt det smukkere, som det foregår nu, meget mere fortroligt. Det tror jeg ikke man kan sige. Jeg er enig med det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit i, at det, der foregår nu forud for bispevalget på Lolland-Falster, ikke er noget ophøjet og ikke udelukkende er noget meget smukt og fortroligt. Jeg synes, det løber lidt langt ud dér.

Hvis man kunne komme til en større enkelthed, større fasthed allerede fra starten, så man ikke bringer så mange navne ind, hvad ofte forvirrer, tror jeg, det ville være lykkeligt.

Jeg skal anbefale, at det høje ting vedtager lovforslaget, som det foreligger her efter en grundig behandling i landstingsudvalget, hvor man enedes om det med undtagelse af de forbehold, det radikale venstre dér tog.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.